

XLI.

Betænkning

over

det af Kongeriget Danmarks Hypotekbank for Tiden fra 1. April 1919 til 31. Marts 1920 afgivne Regnskab (13de Regnskabsaar).

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 22. Februar 1921).

Regnskabet giver ikke Anledning til særlige Bemærkninger. Bankens Fortjeneste paa indfrieede Obligationer har været 227 452 Kr. 30 Ø. Det er noget mindre end i 1918—19, men en Del højere end de foregaaende Aar. Denne Bevægelse afhænger i væsentlig Grad af, i hvilket Omfang der er blevet indfriet Statshusmandsobligationer hos Banken.

Regnskabet udviser et Tab paa den udenlandske Valutabeholdning af 1 106 289 Kr. 15 Ø. Under Krigen har der paa denne Konto skiftevis været Gevinst og Tab, hvilket særlig skyldes Francskursens Svingninger, der navnlig i dette Regnskabsaar har været ugunstige for Banken, idet Francsbeholdningen har maattet optages til Kurs 36,75 mod 66 i forrige Regnskabsaar. Paa Grund af dette regnskabsmæssige Kurstab slutter Regnskabet med et Underskud af 790 294 Kr. 06 Ø. Dette Underskud er for 300 000 Kr.s Vedkommende dækket ved Hjælp af den oprettede Kursreguleringsfond, medens Restbeløbet, 490 294 Kr. 06 Ø., er afskrevet paa Reservefonden, som herefter udgør 268 276 Kr. 87 Ø.

Det forannævnte regnskabsmæssige Kurstab paa udenlandske Valuta og det deraf følgende Underskud giver dog ingen Grund til Ængstelse angaaende Bankens økonomiske Stilling. Kurstabene fremkommer som Følge af Bankens Forpligtelse til 5 Dage før hver Rentetermin at stille hele det til Rentekuponernes Indløsning fornødne Beløb til Raadighed i Francs for de Banker i Paris, hvor man har optaget Laanene. Disse Kuponer er indløselige i Reichsmark, Francs eller Kroner og for 2den og 3die Serie desuden i Sterling. Men paa Grund af Francskursens stærke Fald allerede i 1915 og 1916 fik man kun Brug for en ringe Del af det Francsbeløb, som var sendt til Paris til Rentebetaling, idet Obligationsejerne i Stedet for at lade Kuponerne indløse i Paris sendte dem til Hypotekbanken her til Indløsning i Kroner. Hypotekbanken kunde ikke tage det fra Rentebetalingen i Frankrig tiloversblevne Beløb tilbage uden at lide et betydeligt Tab, og da der desuden kunde opnaas en passende Rente — 5 pCt. — af Beløbet, fandt man det rigtigst at lade disse Beløb blive staaende i Paris i Haab om, at det regn-